

Αντώνης Μαλλίδης

Η προσευχή του Γιακουμή

ΑΘΗΝΑ 2019

Γεννήθηκα στην Λάρισα την 8^η Ιουλίου του 1994, όπου και μεγάλωσα. Σπούδασα στην Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστήμιο Θράκης, στην πόλη της Κομοτηνής, από όπου αποφοίτησα αρχές του 2018. Πλέον εργάζομαι ως ασκούμενος δικηγόρος στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών. Παράλληλα, ασχολούμαι με την μουσική, παίζοντας ντραμς, και παρακολουθώ σεμινάρια θεατρικής γραφής.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6936178410

E-mail: adouanmal@hotmail.gr

Facebook: Antoine Mallidis

Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί ελεύθερα από αυτήν την σελίδα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει

στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Γιακουμής, Πατέρας, Μητέρα, Κωστής, Φοίβος, Αλεξάνδρα, Σταυρούλα, Φάνης, Αφροδίτη, Χάρης, Βασίλης, 4^{ος} Συγκρατούμενος, Διευθυντής Φυλακής, Δεσμοφύλακας, Μέρκος, 1^{ος} Μπράβος, 2^{ος} Μπράβος, 3^{ος} Μπράβος, Μυουλούκης, Κουηντάνα, Ρώμελο, Ιερέας, Υπηρέτρια.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ο Γιακουμής, ένας νεαρός φοιτητής Νομικής, αποφασίζει όχι μόνο να ακολουθήσει πιστά τις συμβουλές του πατέρα του, αλλά και να τις προάγει σε μια νέα θρησκεία. Παρακολουθούμε το ταξίδι του στην προσπάθειά του να σώσει την ανθρωπότητα με οδηγό τα πιστεύω του, από την φοιτητική του ζωή μέχρι τις φυλακές. Ένας προφητικός σωτήρας ή ένας διεστραμμένος μάρτυρας; Η απάντηση αυτή θα διερευνηθεί σε καθεστώς μυρωδιάς σκατού, αίματος και σπέρματος.

Πράξη 1η

ΣΚΗΝΗ 1^Η

Βρισκόμαστε σε ένα δωμάτιο. Όλο το δωμάτιο είναι στολισμένο με αφίσες και Ένα νεαρό παιδί κάθεται μπροστά στον υπολογιστή του. Ένας άνδρας ανοίγει την πόρτα, χωρίς να χτυπήσει, και μπαίνει μέσα. Φοράει βρώμικα ρούχα και έχει μαζί του ένα σακί. Είναι ο πατέρας του αγοριού.

Πατέρας: Γιακουμή!

Γιακουμής: Έλα ρε μπαμπά, τι θες;

Πατέρας: Σε ποιον είπες «ρε»;

Γιακουμής: Πες τι θες.

Πατέρας: Σε ποιον είπες ρε, ρε μαλακισμένο;

Γιακουμής: Άσε με ήσυχο! Και τι βρωμάει έτσι;

Πατέρας: Πάλι με αυτή την καριόλα μιλάς;

Γιακουμής: Μη μιλάς έτσι!

Πατέρας: Ασχολείσαι με αυτή την βρωμιάρα, ενώ θα έπρεπε να διαβάζεις, να περάσεις Νομική! ΝΟΜΙΚΗ ΡΕ ΜΑΛΑΚΑ;

Γιακουμής: Ρε συ! Δεν γίνεται εκεί!!

Πατέρας: ΤΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ; ΤΙ ΣΤΟΝ ΠΟΥΤΣΟ ΜΟΥ ΛΕΣ;

Γιακουμής: Δεν θα διαβάσω τόσο! Δεν γίνεται!

Ο Πατέρας ανασαίνει. Κοιτάει γύρω του, πάνω του. Τα μάτια του τρεμοπαίζουν. Κι εκεί περνούν δευτερόλεπτα ησυχίας, λες και ηρέμησε λίγο ή έστω εγκατέλειψε κάθε προσπάθειά του, θυμώνει και φωνάζει ακόμα πιο δυνατά, κουνώντας χέρια για έμφαση.

Πατέρας: ΤΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ; ΤΙ; ΤΙ ΜΟΥ ΛΕΣ ΤΩΡΑ; ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΡΩΩ ΣΚΑΤΑ!

**ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ. ΠΑΙΡΝΩ ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ
ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΑΛΛΟ, ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΒΟΘΡΟΣ
ΝΑ ΕΧΕΙ ΤΟΣΟ ΣΚΑΤΟ, ΩΣΤΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΟΤΑΝ ΟΛΑ
ΜΑΣ ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ, ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΚΟΥΒΑΔΕΣ, ΟΙ ΣΚΟΥΠΕΣ
ΕΧΟΥΝ ΑΧΡΗΣΤΕΥΤΕΙ, ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΣΚΑΤΟ ΠΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΜΑΖΕΥΣΕΙ, ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΜΑΣ ΒΑΖΕΙ ΝΑ ΤΡΩΜΕ
ΤΑ ΣΚΑΤΑ! ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΧΩΡΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ! ΓΙΝΕΤΑΙ!
ΜΗ ΜΟΥ ΛΕΣ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ!**

Γιακουμής: Καλά, μαλακίες είναι αυτά, δεν τα πιστεύω!

Πατέρας: Α, ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ, ΡΕ; ΕΤΣΙ Ε;

Γιακουμής: Όχι, δεν τα πιστ....ε, μπαμπά, τι κάνεις;

Ο πατέρας, οργισμένος, παίρνει το σακί και το αδειάζει με ορμή πάνω στον Γιακουμή. Ο Γιακουμής βρίσκεται σε σοκ. Σηκώνεται και κοιτάζει τα χέρια και τοστήθος του. Πέφτει στο πάτωμα. Τα χέρια του τρέμουν. Δάκρυα κυλούν από τα μάτια του.

Γιακουμής: Μπαμπά; Τι; ΤΙ; ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; Θεέ μου, ΟΧΙ!

Πατέρας: Τίποτα δεν είναι αυτό! Πού να τα έτρωγες κιόλας;

Γιακουμής: Σε παρακαλώ, βοήθεια!

Πατέρας: Αν δεν περάσεις Νομική, θα σε πάρω μαζί μου στη δουλειά! Θα ζεις καθαρίζοντας βόθρους! Αυτή θα είναι η ζωή σου! Σκατά συνέχεια! Σκατά παντού! Θα τρως μόνο σκατά!

Γιακουμής: Εντάξει, ΕΝΤΑΞΕΙ! ΘΑ ΔΙΑΒΑΣΩ! ΘΑ ΠΕΡΑΣΩ!

Πατέρας: Θέλεις σκατά στην ζωή σου;

Γιακουμής: Όχι!

Πατέρας: Θεε να κολυμπάς στις κουράδες των άλλων; Στα άχρηστα πράγματα που ούτε ο οργανισμός μας δεν κρατάει μέσα του;

Γιακουμής: Όχι!

Πατέρας: Ε, τότε πέρνα Νομική! Και θα ταΐζεις σκατό τους άλλους! Και χώρισε αυτή την ηλίθια, που δεν ξέρει πού παν' τα τέσσερα! Δεν είναι για σένα!

Γιακουμής: Εντάξει...

Ο Πατέρας γυρνά να φύγει. Σταματά λίγο πριν την πόρτα, στρέφεται στον Γιακουμή.

Πατέρας: Και τράβα πλύσου τώρα! Βρωμάς!

Ο Πατέρας φεύγει. Ο Γιακουμής σηκώνεται αργά αργά, κλαίγοντας με λυγμούς.

ΣΚΗΝΗ 2^Η

Ο Γιακουμής κάθεται σε ένα δωμάτιο και διαβάζει. Κοιτά με σοβαρό ύφος, που μοιάζει με θυμωμένο, γυρνώντας τις σελίδες. Ύστερα, από μερικές σελίδες το κλείνει και κοιτά, με το ίδιο βλέμμα, τον τοίχο.

Σηκώνεται απότομα! Πηγαίνει στο γραφείο του και πιάνει στα χέρια του ένα κινητό τηλέφωνο. Πατά αριθμούς και ενώ καλεί, το τοποθετεί στην κουνιστή καρέκλα του δωματίου του. Την γυρίζει προς το μέρος του και γονατίζει.

Πατέρας: Ναι;

Γιακουμής: Έλα μπαμπά!

Πατέρας: Έλα ρε Γιακουμή; Τι θέλεις;

Γιακουμής: Διαβάζω τα Ευαγγέλια, μπαμπά!

Πατέρας: Τα Ευαγγέλια; Τι είναι αυτό;

Γιακουμής: Δεν ξέρεις; Αφού εσύ μου είπες να διαβάσω την Αγία Γραφή!

Πατέρας: ΑΑΑ ε πες Αγία Γραφή, να καταλάβω! Τι ευα...εε... ιωάννινα μου έλεγες πριν;

Γιακουμής: Τέλος πάντων, νομίζω πως κατάλαβα γιατί μου είπες να την διαβάσω! Και είχες δίκιο!

Πατέρας: Ναι, τι;

Γιακουμής: Ο Ιησούς δεν ήθελε να σταυρωθεί! Αλλά το έκανε για να φέρει τον Παράδεισο!

Πατέρας: Ο Χριστός σταυρώθηκε για εμάς, αγόρι μου!

Γιακουμής: Ναι, το ξέρω, αλλά δεν ήθελε να το κάνει.

Πατέρας: Πτου σου, γαμώτο... Συνέχισε, συνέχισε, μόνο που...

Γιακουμής: Στον κήπο της Γεσθημανή, ο Ιησούς προσευχήθηκε για να μην χρειαστεί να σταυρωθεί! Δεν το ήθελε! Αλλά το έκανε! Γιατί άφησε τον Πατέρα του να πάρει την τελική απόφαση! Και έτσι σταυρώθηκε για εμάς! Και μετά αναστήθηκε! Αλλά πέρασε βάσανα! Το να σώσεις τον κόσμο δεν

είναι εύκολη δουλειά! Απαιτεί θυσίες! Απαιτεί να μην κάνεις αυτό που θέλεις! Πρέπει να πειστείς! Πρέπει να μην νιώθεις ευτυχισμένος! Η ευτυχία είναι ένα τίποτα μπροστά στην σωτηρία του σύμπαντος! Θέλει πόνο, μάχη και αίμα! Δεν μετράς γιατί μετά θα έρθει ο Παράδεισος! Η ύψιστη μορφή ευτυχίας! Τώρα το βλέπω! Σε ευχαριστώ γι' αυτό! Για αυτόν τον λόγο μου έλεγες, ενώ εγώ δεν...

Πατέρας: (Ακούγεται ήχος βήχα με φλέμμα και φτύσιμο, διαδοχικά και όχι απαραίτητα με αυτή τη σειρά) Ω ρε πούστη μου (ίδιοι ήχοι)...

Γιακουμής: Εεε, μπαμπά με ακούς;

Πατέρας: Έλα, ένα μικρό κομματάκι σκατού πετάχθηκε στο στόμα μου. Πω, ρε γαμώ τη μάνα του! Αν νομίζεις ότι η μυρωδιά τους είναι το χειρότερο, πού να δεις τη γεύση! (Φτύνει) Ναι, τι μου έλεγες πριν; Πού το πας;

Γιακουμής: Έλεγα ότι γι' αυτό μου έλεγες τότε να περάσω Νομική κι εγώ δεν ήθελα.

Πατέρας: Ναι, τι εννοείς! Μια χαρά είσαι τώρα! Πέρασες!

Γιακουμής: Ναι, ήταν η δοκιμασία μου! Δεν ήθελα να το κάνω, αλλά έπρεπε.

Πατέρας: Ξέρω γω, πέρασες τώρα και κλάην μάην, όλα καλά! Άσε τα φιλοσοφικά.

Γιακουμής: Ναι αλλά θέλω να μου πεις κι άλλα!

Πατέρας: Τι άλλα; Τα 'παμε όλα.

Γιακουμής: Μάλλον δεν με καταλαβαίνεις: Θέλω να μου πεις τι άλλο θα κάνω τώρα;

Πατέρας: Ε, τι άλλο ρε Γιακουμή; Θα είσαι ο πιο άριστος φοιτητής!

Γιακουμής: Βέβαια, θα πρέπει να πηγαίνω στη σχολή...

Πατέρας: Ναι, χαίρω πολύ! Εννοείται θα πηγαίνεις! Κάθε μέρα!

Γιακουμής: Οι φίλοι μου δεν πάνε κάθε μέρα!

Πατέρας: Εσύ θα κάνεις παρέα με αυτούς που πηγαίνουνε!

Γιακουμής: Μα οι φίλοι μου μπορεί να παρεξηγηθούν με αυτό.

Πατέρας: Και τι με αυτό;

Γιακουμής: Ε είναι καλά παιδιά και κάνουμε καλή παρέα. Δεν θέλω να μου την πουν.

Πατέρας: Άκου εδώ ρε, δεν αφήνεις σε κανέναν να σου την μπαίνει! Ακούς;

Γιακουμής: Και πώς θα το κάνω αυτό;

Πατέρας: Του σπας τη μούρη! Του ρίχνεις ξύλο ανελέητο μέχρι να μην μπορεί να σηκωθεί! Ύστερα, κατούρησέ τον στη μάπα! Έτσι δεν πρόκειται να το πει σε κανέναν από ντροπή και θα ξέρει να μην τα βάζει μαζί σου.

Γιακουμής: Το... Το εννοείς αυτό;

Πατέρας: Και βέβαια το εννοώ! Ή τον χέζεις στα μούτρα. Ό,τι σου έρχεται εκείνη τη στιγμή!

Γιακουμής: Καλά, οκ...

Πατέρας: Άντε τώρα με τους μαλάκες. Που γίνονται κώλος με σάλιο κάθε βράδυ με αυτά που πίνουν έξω. Πρόσεξέ καλά, εσύ δεν θα πίνεις αλκοόλια και ναρκωτικά και αηδίες τέτοιες! Εσύ θα τρως υγιεινά και θα γυμνάζεσαι!

Γιακουμής: Θα τα κάνω όλα! Έχεις δίκιο σε όλα! Στο ορκίζομαι! Είναι ο σκοπός της ζωής μου τώρα!

Πατέρας: Έτσι μπράβο, ναι ναι! Απλά, κάτι ακόμα να σου πω μόνο.

Γιακουμής: Βέβαια!

Πατέρας: Δε λέω ότι δεν χαίρομαι που μου τα λες όλα αυτά, ίσα ίσα μου φαίνεται ότι για να τα λες, σε μεγάλωσα σωστά. Αλλά, για να σου μιλήσω ειλικρινά, σαν να μου φαίνεται και ότι τον παίζεις πολύ, φίλε. Γι' αυτό, κοίτα να βρεις καμιά γκόμενα να της ρίξεις κανέναν;

Γιακουμής: Εμμ οκ... Τι κοπέλες να ψάξω;

Πατέρας: Μουνί έχουν όλες αγόρι μου, άσε τους επιστήμονες να λένε...

Γιακουμής: Το λέω, βρε παιδί μου, σε φάση ότι την Σταυρούλα δεν την ήθελες, ας πούμε... Μου έλεγες να την χωρίσω... Ε, τι κοπέλες θα σου άρεσαν;

Πατέρας: Ναι, ναι, πολύ σωστά, γιε μου. Λοιπόν, θα κοιτάξεις να έχεις σχέση με μια που να είναι φοιτητριάρα και μουνάρα!

Γιακουμής: Ναι, δεν νομίζω να μπορώ να έχω μια τέτοια.

Πατέρας: Γιατί;

Γιακουμής: Ε, τώρα, αν είναι τόσο όμορφη και τέλεια και τα λοιπά, φοβάμαι ότι θα είμαι σκαλωμένος.

Πατέρας: Άσε μας μωρέ με αρχιδιές τώρα...

Γιακουμής: Παίζει και να μην μου σηκωθεί καν!

Πατέρας: Επ; Τι να μην σου σηκωθεί; Σε θέλω βαρβάτο!

Γιακουμής: Και αν μου πέσει;

Πατέρας: Πάρε βιάγκρα τότε, ρε. Μην αφήσεις το μουνάκι νηστικό.

Γιακουμής: Και πιάνει;

Πατέρας: Ε, βέβαια, στην τύχη σε κάναμε, νομίζεις;

Γιακουμής: Οκ... Εντάξει, μπαμπά, θα τα κάνω όλα!

Πατέρας: Κάτσε ρε, δεν τελείωσα.

Γιακουμής: Πες μου, ναι.

Πατέρας: Αυτή η φοιτητριομουνάρα θα είναι η σχέση σου. Αυτή που θα κυκλοφορείς, αυτή που θα βγάζεις έξω και όλοι θα ξέρουν ότι τη γαμάς. Κατάλαβες τι εννοώ. Εκτός από αυτήν, θα γαμάς και άλλες. Εκεί δεν με νοιάζει, και η Σταυρούλα να είναι, απλά να τις γαμάς και να γυρνάς μετά στην κυρά. Πρέπει να περάσεις καλά και ελεύθερα. Γιατί μια μέρα θα είσαι με κάνα κουτσούβελο και μετά...σκατά υπόθεση.

Γιακουμής: Να γαμάω και άλλες, λοιπόν, έγινε!

Πατέρας: Άντε σε αφήνω τώρα, το σκατό δεν είναι ζωντανό να φύγει μόνο του.

Γιακουμής: Γεια σου, πατέρα!

Πατέρας: Άντε γεια...

Ο Γιακουμής σηκώνεται και στέκεται χαμογελαστός.

ΣΚΗΝΗ 3^Η

Δύο αγόρια κάθονται σε μια καφετέρια, σε ένα τραπέζι, δίπλα δίπλα και πίνουν τον καφέ τους. Ο Γιακουμής έρχεται μαζί με μια κοπέλα. Τα δυο αγόρια κοκκινίζουν κοιτάζοντάς την.

Γιακουμής: Από 'δω ο Φοίβος και ο Κωστής. Παιδιά, από 'δω η Αλεξάνδρα.

Φοίβος: Γεια σου Αλεξάνδρα, Φοίβος.

Κωστής: Κωστής, χάρηκα.

Η Αλεξάνδρα απλά άπλωσε το χέρι της, λέγοντας μια λέξη τόσο χαμηλόφωνα, που μπορεί να μην είπε και τίποτα. Κάθονται. Η σερβιτόρα έρχεται να πάρει παραγγελίες.

Σερβιτόρα: Θα πάρετε κάτι;

Γιακουμής: Έναν φρέντο εσπρέσσο μέτριο με μαύρη ζάχαρη.

Αλεξάνδρα: Εγώ δεν θα πάρω κάτι, ευχαριστώ.

Γιακουμής; Τι; Θα φύγεις;

Αλεξάνδρα: Ε, ναι, η Ιωάννα θα πάει στο μάρκετ και βαριέται μόνη της, θα πάω από 'κει.

Γιακουμής: Οκ, ωραία.

Αλεξάνδρα: Εσείς τι θα κάνετε;

Γιακουμής: Θα αράξουμε λίγο εδώ και θα πάμε γυμναστήριο σε δυο ώρες.

Αλεξάνδρα: Εντάξει, byeee!

Η Αλεξάνδρα σηκώνεται, τον φιλά πεταχτά στο στόμα, κουνά το χέρι στους άλλους και φεύγει.

Φοίβος: Πω μαλάκια, τα έχετε τώρα;

Γιακουμής: Ναι, σήμερα το αποφασίσαμε.

Φοίβος: Θα μου τη δώσεις για ένα βράδυ; (πονηρό χαμόγελο και γέλια)

Κωστής: Είναι λίγο μπητσάρα, πάντως.

Γιακουμής: Ε, ναι γενικά, δεν είναι ιδιαίτερα συμπαθητική!

Κωστής: Και γιατί είσαι μαζί της τότε;

Φοίβος: Ναι ρε συ, εδώ εγώ σου είπα, για πλάκα βέβαια, να μου τη δώσεις για ένα βράδυ και δεν πειράχτηκες καν.

Γιακουμής: Ρε σεις, είναι από τις πιο ωραίες του έτους. Και από τις πιο ωραίες η πιο τοπ στη σχολή. Τι εννοείτε γιατί είμαι μαζί της;

Κωστής: Ναι, οκ, ρε συ, αλλά αν είναι τόσο ηλίθια.

Γιακουμής: Ε σιγά, ρε παιδιά, και να είναι. Απλά η σχέση μου είναι. Μετά από το γυμναστήριο έχω κανονίσει με την Ειρήνη την Τυχάτου να έρθει από το σπίτι μου.

Φοίβος: Γιατί να έρθει.

Γιακουμής: Για πούτσο!

Φοίβος: Ρε, μαλάκα, οκ αφήνω το ότι έχεις γκόμενα τώρα. Όλο το Σαββατοκύριακο ήσουν μέσα με την Αλεξάνδρα. Δεν κουράστηκες να τη γαμάς;

Γιακουμής: Ε, σιγά. Με μισό βιάγκρα είμαι τζετ.

Κωστής: Παίρνεις και βιάγκρα;

Γιακουμής: Παιδιά, ακούστε με. Ζω με κάποιες αρχές. Με αυτές που μου επέβαλε ο μπαμπάς μου. Έτσι μόνο θα γίνει η αλλαγή.

Κωστής: Ποια αλλαγή;

Γιακουμής: Ξέρεις, να γίνει ο κόσμος καλύτερος. Να ζήσουμε στον Παράδεισο. Σκεφτείτε το. Τέλειοι στη σχολή, τέλεια σώματα, γκόμενες συνέχεια. Δεν μας νοιάζει τίποτα. Δικηγόροι φοιτητές Νομικής. Συλλάβετε λίγο τι Παράδεισος μας περιμένει. Αυτά δεν είναι όλα που έχουν σημασία στη ζωή; Να είσαι στο κέντρο της μόρφωσης, να έχεις την απόλυτη υγεία και ομορφιά, να έχεις δίπλα σου μια όμορφη και πιστή στο καθήκον της σύντροφο και ταυτόχρονα να πηδάς όποια άλλη θες; Πείτε μου, λέω κάτι λάθος;

Φοίβος: Όχι, αλλά...

Γιακουμής: Τι αλλά;

Φοίβος: Εντάξει στη σχολή είμαστε κομπλέ, με τα άλλα όμως δεν το πολυέχουμε.

Γιακουμής: Ρε, αν ζήσουμε με τις αξίες του πατέρα μου, σας λέω, θα γίνει ο κόσμος καλύτερος. Πιστέψτε με...

Δεν προλαβαίνει να τελειώσει την φράση του και χτυπά το κινητό του τηλέφωνο.

Το σηκώνει.

Γιακουμής: Ναι; Έλα μαμά... Κάτσε τι... Τι εννοείς; Μαμά; Το άκουσα ναι, απλά... Έρχομαι!

Το κλείνει με έκφραση τρόμου και λύπης μαζί.

Κωστής: Γιακουμή, τι έγινε;

Γιακουμής: Ο πατέρας μου...

Σηκώνεται και φεύγει τρέχοντας. Πριν απομακρυνθεί γυρνά και τους φωνάζει.

Γιακουμής: Αν δεν έρθω αύριο μάθημα, κρατήστε μου οπωσδήποτε σημειώσεις!

ΣΚΗΝΗ 4^Η

Βρισκόμαστε σε ένα δωμάτιο. Ο Γιακουμής και η Σταυρούλα μπαίνουν και κάθονται μέσα. Ο Γιακουμής στο γραφείο του και η Σταυρούλα στο κρεβάτι του.

Σταυρούλα: Είμαστε μόνοι μας, τώρα.

Γιακουμής: Χμ;

Σταυρούλα: Δεν έχεις πει λέξη όλη μέρα...

Γιακουμής: Χμ... Ναι...

Σταυρούλα: Μίλα μου, πες κάτι...

Γιακουμής: Τι να πω;

Σταυρούλα: Καταλαβαίνω ότι σου λείπει. Και είναι λογικό να μην θες να μιλήσεις. Μόνο να φανταστώ μπορώ πώς είναι να πηγαίνεις στην κηδεία του πατέρα σου.

Ο Γιακουμής σκύβει το κεφάλι του. Η Σταυρούλα κουνά τα χέρια της σαν να μην ξέρει τι να κάνει ή τι να πει.

Σταυρούλα: Αλλά μου έκανες ένα νόημα. Στην αρχή δεν καταλάβαινα. Μετά με έπιασες από το μπράτσο. Νόμιζα ότι ήθελες να έρθω για να μου μιλήσεις.

Γιακουμής: Ναι, ήθελα να έρθεις...

Σταυρούλα: Γιατί, όμως; Δεν φαίνεται να έχεις όρεξη για κουβέντα...

Γιακουμής: Ναι, δεν έχω...

Σταυρούλα: Τότε;

Γιακουμής: Δεν είμαι σίγουρος...

Σταυρούλα: Οκ...

Ο Γιακουμής κοιτά σκεπτικός το ταβάνι. Σηκώνεται και περπατά, ακόμα με το βλέμμα προς τα πάνω.

Γιακουμής: Δεν ξέρω, είναι περίεργο. Είναι πιθανό να σε κάλεσα εδώ για δυο λόγους. Το περίεργο είναι ότι αυτοί οι δυο λόγοι είναι σε αντίθεση ο ένας με τον άλλο. Αλλά η πράξη που με οδηγούν να κάνω είναι η ίδια.

Σταυρούλα: Δεν καταλαβαίνω...

Γιακουμής: Για πρώτη φορά αυτές οι δυο δυνάμεις, αυτοί οι δυο εαυτοί, αυτοί οι δυο, όπως θες πες το ξέρω 'γω, θέλουν το ίδιο πράγμα.

Σταυρούλα: Τι θέλουν; Ποιες είναι οι δυο δυνάμεις;

Γιακουμής: Λες να είναι μια γεύση του Παραδείσου; Ω, Πατέρα!

Λέγοντας την τελευταία φράση του, ο Γιακουμής ανοίγει τα χέρια του και φωνάζει προς τα πάνω χαμογελαστός.

Σταυρούλα: Γιακουμή; Είσαι καλά;

Ο Γιακουμής της πιάνει τρυφερά τους ώμους και την κοιτά με ευτυχία στο πρόσωπό του.

Γιακουμής: Ο Πατέρας μου είχε δίκιο. Θα έρθει ο Παράδεισος.

Σταυρούλα: Γιακουμή, σοβαρά τώρα, με φρικάρεις! Ή μου εξηγείς τι συμβαίνει ή φεύγω έξω να καλέσω βοήθεια.

Γιακουμής: Άκουσέ με! Αποφάσισα να ζω με τις αρχές που μου έθεσε ο Πατέρας μου. Γιατί έτσι θα σώσω τον κόσμο. Αυτή είναι η μια δύναμη. Η άλλη είναι η επιθυμία μου. Το θέλω μου!

Σταυρούλα: Οοοκέεηη... Τι εννοείς, όμως, όταν λες ότι σε οδηγούν να κάνεις το ίδιο πράγμα;

Γιακουμής: Σταυρούλα, σε αγαπώ! Δεν σταμάτησα ποτέ. Έχουμε χωρίσει εδώ και έναν χρόνο, το ξέρω, αλλά πάντα θα σε επιθυμώ! Αυτό δεν θα αλλάξει.

Η Σταυρούλα χαμογελά με ντροπή και κρυφή χαρά.

Γιακουμής: Ο Πατέρας μου είπε να γαμάω όσο περισσότερες κοπέλες γίνεται.

Η Σταυρούλα απομακρύνεται θυμωμένη.

Σταυρούλα: Α, ναι; Και για πες, Γιακουμή. Γαμάς πολλές;

Γιακουμής: Ναι, έτσι πρέπει!

Σταυρούλα: Οπότε, αφού πρέπει να τις γαμήσεις όλες, δεν θα Τον πείραζε να γαμήσεις και μένα.

Γιακουμής: Ακριβώς! Αλλά μόνο εσένα θέλω πραγματικά να γαμήσω. Και θέλω να σε γαμήσω όπως παλιά που ήμαστε μικροί. Που και μόνο ο έρωτας αρκούσε. Τώρα δεν αρκεί. Δεν υπάρχει κιόλας. Τις γαμάω όλες και τις φτύνω. Τις ξεφτιλίζω. Τις κάνω σκουπίδια!

Η Σταυρούλα γυρνάει το κεφάλι της γύρω γύρω με ένα ακαθόριστο βλέμμα. Θυμός και κάβλα.

Γιακουμής: Τι;

Σταυρούλα: Έχεις δίκιο, Γιακουμή. Ο έρωτας δεν αρκεί πια. Και εγώ θα σε επιθυμώ πάντα. Αλλά δεν είναι ανάγκη να ζεις όπως ήθελε ο Πατέρας σου. Μπορείς να με ξεφτιλίσεις και μόνο επειδή το θες.

Γιακουμής: Να... σε ξεφτιλίσω;

Σταυρούλα: Ναι!

Γιακουμής: Μα δεν θέλω αυτό με σένα. Δεν μου έλειψε αυτό.

Σταυρούλα: Το ξέρω. Αλλά όταν ήμασταν μαζί, είχα πολλές τέτοιες φαντασιώσεις. Ήθελα να με κάνεις να νιώθω ένα μηδενικό.

Γιακουμής: Μα έτσι θα είναι όπως με όλες τις άλλες.

Σταυρούλα: Ε, τότε, κάνε μου χειρότερα από κάθε άλλη.

Γιακουμής: Εντάξει... Δώσε μου μισό λεπτό.

Ο Γιακουμής πηγαίνει θυμωμένος στην άκρη του δωματίου και παίρνει ένα βιάγκρα. Γυρνάει στην Σταυρούλα και την ξεντώνει, χωρίς να την φιλήσει καθόλου.

Την ξεντώνει με γρήγορες κινήσεις. Μπαίνει μέσα της. Αυτή βγάζει ένα πνιχτό ουρλιαχτό και ακολουθεί ένα σταθερό σκούξιμο. Την γαμάει δυνατά και γρήγορα.

Σταυρούλα: Ακόμα, αχ, δεν μπήκες, αχ, πονάω, αχ, κάτσε!

Γιακουμής: Βούλωσε το, ψώλα!

Σταυρούλα: Αχ, ναι, αχ, με πονάς, αχ, βγες, αχ!

Ο Γιακουμής την σφαιλιαρίζει στο πρόσωπο.

Γιακουμής: Αφού δεν θες από εκεί, θα σε πάρω από αλλού!

Την γυρνάει με τα χέρια του και την βάζει στα τέσσερα. Φτύνει τα χέρια του και της αλείφει τον κώλο. Έπειτα, της βάζει το πέος του. Αρχικά σιγά σιγά με όλο και αυξανόμενη ταχύτητα. Εκείνη σκιάζει από ικανοποίηση.

Γιακουμής: Παλιοβρωμιάρη! Θα γεμίσω τον κώλο σου με χύσια!

Σταυρούλα: Ναι, ναι, το θέλω...

Ο Γιακουμής όλο και αυξάνει ταχύτητα. Μαζί με την ταχύτητα, αυξάνεται και η ένταση στην φωνή της Σταυρούλας.

Σταυρούλα: Σκίσε με, αχ...

Γιακουμής: Είπα, ΒΟΥΛΩΣΕ ΤΟ!

Βάζει τα δάχτυλα του χεριού του βαθιά στο στόμα της. Εκείνη πετάει κάτι ήχους σαν να πνίγεται λίγο. Και η ταχύτητα συνεχίζει να αυξάνεται.

Γιακουμής: ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΟ ΝΑΙ! ΣΕ ΣΚΙΖΩ! ΑΑΑΑΧ ΝΑΙ!

Η Σταυρούλα βγάζει τα δάχτυλά του από το στόμα της.

Σταυρούλα: Γιακουμή...σταμάτα...

Γιακουμής: ΧΑΧΑ ΟΧΙ ΠΟΥΤΑΝΑ! ΘΑ ΠΟΝΕΣΕΙΣ ΠΟΛΥ ΑΚΟΜΑ!

Η φωνή της Σταυρούλας ολοένα και χαμηλώνει.

Σταυρούλα: Γιακουμή, σε παρακαλώ...

Γιακουμής: ΠΑΡΑΚΑΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ!

Σταυρούλα: Γιακουμ...

Η Σταυρούλα πέφτει προς τα εμπρός με τα μάτια κλειστά. Ο Γιακουμής εκσερματώνει μέσα της. Ξαπλώνει δίπλα της λαχανιασμένος.

Γιακουμής: Ήταν τέλειο! Σταυρούλα... ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ;

Η Σταυρούλα δεν απαντά. Ο Γιακουμής κοιτάει την ψωλή του και βλέπει ότι είναι γεμάτη αίμα. Τρομαγμένος, ανοίγει τα οπίσθια της Σταυρούλας να τα ελέγξει και βάζει το χέρι του στο στόμα του σε κατάσταση σοκ.

**Γιακουμής: ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΥΓΧΩΡΕΣΕ ΜΕ! ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, ΟΧΙ!!!
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, ΕΥΠΝΑ.**

Ο Γιακουμής σηκώνεται και τρέχει μέσα στο δωμάτιο πέρα δώθε. Μετά από μερικά δευτερόλεπτα ηρεμεί και παίρνει τον σφυγμό της Σταυρούλας από καρπό και λαιμό. Καθησυχάζεται.

Γιακουμής: Ζει!

Μετά από μερικά δευτερόλεπτα παίρνει το κινητό του και καλεί έναν αριθμό.

Γιακουμής: Ένα ασθενοφόρο! Παρακαλώ ΕΝΑ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΟ!

ΣΚΗΝΗ 5^Η

Βρισκόμαστε σε μια φοιτητική καφετέρια. Ο Γιακουμής, οι φίλοι του, Κωστής και Φοίβος. Μαζί τους βρίσκεται και ένας φίλος του Κωστή, ο Φάνης.

Γιακουμής: Σου λέω, Φάνη, είναι ο σωστός τρόπος να ζεις, φίλε.

Φάνης: Ρε Γιακουμή, μου λες δηλαδή ότι όλοι πρέπει να σπουδάζουν Νομική;

Γιακουμής: Βεβαίως, όλοι!

Φάνης: Κι άμα δεν θέλουν;

Γιακουμής: Δεν έχει σημασία...

Ο Φάνης γυρνάει (με μια έκφραση που μαρτυρά απορία αλλά και μη διάθεση να ασχοληθεί άλλο) στο κινητό του. Αφού ακουμπά λίγο τα δάχτυλα στην οθόνη.

Κωστής: Καλά, εντάξει ρε Γιακουμή, ξέρω ότι είσαι σε μια περίεργη φάση λίγο με τον πατέρα σου και μ' αυτά, αλλά εντάξει, όλο αυτό το ιδεολογικό ε... είναι κάπως παρατραβηγμένο ρε φίλε.

Γιακουμής: Ρε μαλάκα, τι παρατραβηγμένο; Με κοροϊδεύεις; Άσχημα περνάς;

Κωστής: ...όχι

Γιακουμής: Μαλάκα, παίρνουμε δεκάρια, οι γονείς σου σε είδαν τα Χριστούγεννα και χάρηκαν με το πόσο ωραίο έχει γίνει το σώμα σου από την γυμναστική και την υγιεινή διατροφή... μαλάκα, μην λες τώρα τέτοια και με τσαντίζεις. Σώζουμε τον κόσμο εδώ πέρα.

Φοίβος: Ναι, ναι...

Κωστής: Ποιον κόσμο ρε συ, 'νταξ'..

Γιακουμή: Μαλάκα, εσάς του ίδιους. Ζήτημα να γαμούσατε πριν μια γκόμενα το εξάμηνο. Ρε Φάνη, το ξέρεις ότι εμείς οι τρεις εδώ γαμάμε κάθε δυο-τρεις μέρες διαφορετική;

Φάνης: Ναι, ξέρω, μου τα λέει ο Κωστής...

Γιακουμής: Ρε φίλε, αυτή είναι ζωή. Μην ψάχνεις για απαντήσεις όταν μπορείς να τις βρεις σε άλλους. Εμείς εδώ γαμάμε αβέρτα...

Φάνης: Ναι οκ (με μια αδιαφορία να ακούσει περισσότερα), εγώ, μάγκες, που λέτε, μιλάω με την Αφροδίτη την Τζιώκα τώρα και...

Γιακουμής: (Διακόπτοντας) Ναι, την γάμησα την περασμένη βδομάδα αυτή, άκου με τώρα να σου πω...

Φάνης: (Διακόπτοντας) ΤΙ ΕΚΑΝΕΣ;

Γιακουμής: Τι;

Φάνης: ΓΑΜΗΣΕΣ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ;

Γιακουμής: Ναι, ρε, την προηγούμενη Τετάρτη την βρήκα στη Σχολή, της είπα ότι μπορεί να έρθει σπίτι μου να της μαγειρέψω κρέπες και ήρθε και εντάξει ένα φιλάκι της έδωσα και μετά από λίγο γαμιόμασταν.

Φάνης: ΕΣΕΝΑ! ΚΑΗΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ!

Γιακουμής: Δεν επιτρέπω σε κανέναν να μου μιλάει έτσι, πάρ' το πίσω τώρα!

Φάνης: ΡΕ ΑΣΕ ΜΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΣ! Κοιτάξου λίγο! Δεν είσαι παρὰ ένα κακόμοιρο παιδί που ζει όπως του είπε ο πατέρας του, χωρίς κανένα προσωπικό λόγο σε τίποτα! Ένας άσχετος με τον εαυτό του!

Φοίβος: Ωπ, κάποιος ζήλεψε πολύ...

Ο Γιακουμής γελάει και κάνουν «κόλλα πέντε».

Φάνης: ΡΕ ΑΝΤΕ ΓΑΜΗΣΟΥ, ΚΙ ΕΣΥ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΙΡΑΚΙ ΣΟΥ!

Γιακουμής: Εμείς θα γαμήσουμε, να 'σαι σίγουρος, μαλάκα. Μια μέρα από αυτές θα το δεις! Η Αφροδίτη θα έρθει σπίτι μου παρκαλώνοντας να την κατουρήσω στο πρόσωπο και μετά θα πάει σπίτι και θα μιλάει με εσένα, μόνο και μόνο για να νιώθει άνετα με τον εαυτό της που φλερτάρει με κάποιον πιο νορμάλ που την κρατάει στην πραγματικότητα, μετά την ηδονή που ένιωσε όταν έρρεε στην γλώσσα της το ζεστό μου κάτουρο.

Φάνης: ΝΑ ΠΑΣ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΣΟΥ, ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΙΣ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ ΤΟΥ, ΝΑ ΚΟΨΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΥΤΣΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΒΑΛΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΩΛΟ ΣΟΥ,

ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΘΕΙΣ! ΑΝΤΕ ΓΕΙΑ!

Ο Φάνης σηκώνεται, κοιτάει για λίγο τον Κωστή, ο οποίος προσπαθεί να τον σταματήσει με απολογητικό ύφος

Φάνης: ΜΑΛΑΚΑ ΚΑΙ ΕΣΥ ΑΙΝΤΕ ΓΑΜΗΣΟΥ! ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

ΑΥΤΟΣ ΕΔΩ Ο “DADDY ISSUES” ΨΥΧΑΚΙΑΣ! ΤΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΕΙΧΑΜΕ ΝΑ ΒΓΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ! ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΕ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΣΑΙ ΚΑΝ! ΑΙΝΤΕ ΓΑΜΗΣΟΥ ΚΑΙ ΕΣΥ!

Ο Φάνης φεύγει... Ο Γιακουμής σηκώνεται και περπατά για λίγο από πίσω του.

Γιακουμής: Μια μέρα, θα έρχεται μόνο για να την κατουράω, χωρίς καν να την γαμάω, και εσύ ακόμα θα έχεις βγει το πολύ για έναν καφέ μαζί της.

Ο Φάνης απομακρύνεται. Ο Γιακουμής ξανακάθεται στην καρέκλα του. Ο Φοίβος έχει σκάσει στα γέλια.

Κωστής: Έλεος, ρε Γιακουμή, είναι φίλος μου!

Γιακουμής: Τράβα κάνε παρέα μαζί του τότε, Κωστή!

Κωστής: ...

Γιακουμής: Όχι Κωστή, εσύ είσαι δικός μου φίλος γιατί δέχτηκες να ζεις με τις ιδέες μου. Αλλά, να σου πιά, αν δεν θες, τράβα και ξανακάνε παρέα με τον

Φάνη. Να κάθεστε να παίζετε games όλη μέρα, να βγαίνετε για χαλαρές μπύρες μήπως και πάρετε το facebook από κάποια που δεν πρόκειται ποτέ να σας πιάσει. Να τρώτε μαλακίες και να στρίβετε κάρνα μπάφο πού και πού, με βιντεάκια στο youtube. Ό,τι θες, Κώτσο!

Κωστής: Δεν... δεν είπα αυτό!

Γιακουμής: Ωραία, αφού λοιπόν είσαι μαζί μας, είσαι ΜΑΖΙ ΜΑΣ! Και τι άλλο έχουμε πει; ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΛΕΕΙ ΕΤΣΙ! ΘΑ ΤΟΥ ΕΞΗΓΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ! ΘΑ ΤΟΥ ΓΑΜΗΣΟΥΜΕ Ο,ΤΙ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ!

Κωστής: ΓΙΑΚΟΥΜΗ, ΟΧΙ! ΓΑΜΑ ΤΟΝ! ΜΗΝ ΑΣΧΟΛΕΙΣΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ!

Γιακουμής: Α. ΝΑΙ; Έτσι έλεγες και στο σχολείο, όταν σε πειράζανε εκείνα τα παιδιά; Πόσες φορές ήθελες να τους πλακώσεις στο ξύλο, αλλά τα άφηνες να σε ξεφτιλίζουν; Δεν έλεγες ότι ποτέ ξανά;

Κωστής: ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΥΤΟ!

Γιακουμής: Μπορεί, αλλά είναι η ευκαιρία σου να αρχίσεις να το κάνεις! Να δοκιμαστείς! **ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!** Ο Πατέρας μου θα μας βοηθάει πάντα! Είσαι μαζί μου;

Κωστής: Ναι...

Γιακουμής: **ΦΩΝΑΞΕ, ΔΕΝ ΣΕ ΑΚΟΥΩ!**

Κωστής: ΕΙΠΑ ΝΑΙ... Εντάξει...

Γιακουμής: Ωραία...

Φοίβος: Και τι θα του κάνουμε;

Γιακουμής: Έχω πολλές ιδέες...

Ο Γιακουμής πιάνει το κινητό του και παίζει έλα τηλέφωνο.

Γιακουμής: Έλα, Άφρο! Τι κάνεις, καλό μου;

ΣΚΗΝΗ 6^Η

Ο Φάνης περπατάει στον δρόμο, μέσα από ένα πάρκο. Ο Κωστής και ο Φοίβος εμφανίζονται από πίσω του, ο Φοίβος τον κλωτσά πίσω από το γόνατο, ενώ ο Κωστής του κάνει κεφαλοκλείδωμα. Τον ακινητοποιούν.

Φάνης: ΤΙ ΚΑΝΕΤΕ; ΕΧΕΤΕ ΤΡΕΛΑΘΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ;

Κωστής: Σου το είχα πει και σένα, δεν θα αφήσω ποτέ κανέναν να μου ξαναμιλήσει έτσι.

Φοίβος: Ναι, **ΒΟΥΛΩΣΕ ΤΟ, ΣΚΥΛΕ!**

Ο Γιακουμής εμφανίζεται μπροστά του. Του χώνει μερικές μπουνιές στο πρόσωπο και τον φτύνει. Ο Φάνης σωριάζεται στο έδαφος, λίγο ζαλισμένος. Οι άλλοι δυοτον ξαπλώνουν στο έδαφος ανάσκελα και τον κρατούν ακινητοποιημένο.

Φάνης: **ΟΚ, ΣΥΓΓΝΩΜΗ, ΕΝΤΑΞΕΙ! ΣΥΓΓΝΩΜΗ!**

Γιακουμής: Καλά καλά... Θέλω να σου δείξω κάτι...

Ο Γιακουμής βγάζει το κινητό του. Του δείχνει ένα βίντεο. Ακούμε τις φωνές.

Γιακουμής: Ξέρεις τι θα σου κάνω τώρα

Αφροδίτη: Τι;;

Γιακουμής: Πέσε στα γόνατα...

Αφροδίτη: Ναι, έλα...

Γιακουμής: Κοίτα, θα σε κατουρήσω με έναν όρο.

Αφροδίτη: Τι;

Γιακουμής: Έμαθα κάποια πράγματα για σένα...

Αφροδίτη: Τι πράγματα;

Γιακουμής: Ότι μιλάς με άλλους...

Αφροδίτη: Γιακουμή, και εσύ μιλάς με άλλες...

Γιακουμής: Ναι δεν το λέω για αυτό, έμαθα ότι μιλάς με τον Φάνη τον Παναγιώτου.

Αφροδίτη: Ε μου στέλνει, άμα βαριέμαι του απαντάω...

Γιακουμής: Ωραία, θέλω να μου πεις την εξής φράση, αν θες να σε κατουρήσω...

Θες, έτσι;

Αφροδίτη: Ναι, εννοείται!

Γιακουμής: Ωραία, πες: Μιλάω με τον Φάνη, αλλά σκέφτομαι ότι με κατουράς εσύ!

Αφροδίτη: Αλήθεια;

Γιακουμής: Ναι ρε παιδί μου, έτσι θέλω να φτιαχτώ, έχεις πρόβλημα;

Αφροδίτη: Όχι, αλλοίμονο χαχαχα... Λοιπόν, μιλάω με τον Φάνη (αρχίζει να ακούγεται το κατούρημα), αλλά σκέφτομαι ότι με... αχ... κατουράς εσύ!

Ο Γιακουμής κλείνει το κινητό του και το βάζει στην τσέπη του. Ο Φάνης φωνάζει κλαίγοντας.

Γιακουμής: Έβαλα το κινητό να τραβάει βίντεο κρυφά, χαχαχαχα...

Φάνης: Εντάξει... Γιακουμή... Σε παρακαλώ, πήρα το μήνυμα... Συγγνώμη, άσε με να φύγω...

Γιακουμής: Να φύγεις; Δεν τελειώσαμε ακόμα...

Ο Γιακουμής τον χτυπά με δύναμη στο πρόσωπο. Ο Φάνης είναι περισσότερο ζαλισμένος. Οι άλλοι δυο του κρατούν με τα χέρια το στόμα ανοιχτό. Ο Γιακουμής παίρνει ένα χαρτοσάκουλο που ήταν δίπλα του, βγάζει μια κουράδα από μέσα και την χώνει με πίεση στο στόμα του Φάνη. Ο Φάνης βήχει... Ο Γιακουμής στέκεται από πάνω του με ύφος νικητή.

Κωστής: Γιακουμή, πότε τον αφήνουμε;

Γιακουμής: Περίμενε, δεν τελείωσα...

Ο Γιακουμής κάθεται από πάνω του και χέζει κι άλλο μέσα στο στόμα του. Μετά τον κατουράει κιόλας. Σκουπίζεται, τρίβοντας τον κώλο στο μέτωπό του Φάνη. Έπειτα σηκώνεται και με το πόδι του πιέζει τα κόπρανα ακόμα πιο βαθιά στο στόμα του Φάνη, γύρω από το οποίο πετάγονται άσπρα υγρά, ρυθμικά με τον βήχα του. Ο ρυθμός όλο και πέφτει...

Κωστής: Να τον αφήσουμε τώρα;

Γιακουμής: ΟΧΙ, άσ' τον να πνιγεί λίγο ακόμα...

Ο ρυθμός έχει πέσει περισσότερο... Ο βήχας σβήνει...

Κωστής: Γιακουμή, ΕΛΑ ΤΩΡΑ!

Γιακουμής: Εντάξει, αφήστε τον...

Τον αφήνουν. Αλλά αυτός δεν κουνιέται καθόλου. Ο Κωστής ταράζεται, ο Φοίβος κοιτά τον Γιακουμή για βοήθεια. Ο Γιακουμής στέκεται ανέκφραστος.

Κωστής: Ωχ, όχι... Τι κάναμε;

Γιακουμής: Αυτό που έπρεπε, Κωστή. Όλοι θα μάθουν να μην τα βάζουν μαζί μας τώρα.

Κωστής: Θα πάμε φυλακή... Ωχ, Θεέ μου... Γαμώ την Παναγία, τον σκοτώσαμε.

Φοίβος: Να κρύψουμε το πτώμα...

Γιακουμής: Μπα, δεν έχει νόημα... Μια κοπέλα εκεί κάτω τρέχει και μιλά στο κινητό. Μάλλον θα καλεί την Αστυνομία...

Πράξη 2^η

ΣΚΗΝΗ 7^Η

Βρισκόμαστε σε ένα κελί. Δυο κουκέτες, δυο μέτρα απόσταση η μία από την άλλη.

Στο βάθος, ένας νιπτήρας και δίπλα μια λεκάνη τουαλέτας. Τέσσερις άντρες κάθονται μέσα, οι τρεις στα κρεβάτια τους: ο Γιακουμής, από πάνω του ο Βασίλης και απέναντί του ο Χάρης. Ο τέταρτος, πάνω από τον Χάρη κοιμάται. Ο Βασίλης σηκώνεται και κάθεται να χέσει.

Βασίλης: Δηλαδή λες ότι έκανα καλά που τον σκότωσα.

Γιακουμής: Ναι, την έπεςσε στην δικιά σου.

Βασίλης: Όχι ότι πιστεύω στον Θεό, αλλά ο φόνος είναι... πώς να το κάνουμε, είναι κακό πράγμα.

Γιακουμής: Όχι δεν είναι, Βασίλη, πιστεύεις στον Θεό χωρίς να το ξέρεις. Δεν ξέφυγες ποτέ. Κάποτε Αυτός ήταν, ναι. Τώρα πια, πρέπει κάποιος άλλος να εμφανισθεί για να σώσει τον κόσμο. Γιατί όχι εμείς;

Βασίλης: Από τι να τον σώσει;

Ο Γιακουμής σηκώνεται πάνω απότομα και ανοίγει τα χέρια του, κουνώντας τα σαν να δείχνει τους τοίχους. Την ίδια στιγμή, ακούγεται μια κλανιά μέσα από την λεκάνη.

Γιακουμής: Από την σαπίλα, φυσικά! Ουσίες, σκατά συνήθειες, άγνοια δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, φόβος να βλάψεις τον άλλον, αγαμίες! ΑΓΑΜΙΕΣ μαλάκα. Τόσες οι δυνατότητες, τόση ευκολία στα πάντα. Και κάποιοι ΔΕΝ γαμάνε ΜΑΛΑΚΑ!

Χάρης: Εγώ απλά θέλω να παραμείνω καθαρός αυτή την φορά, περάσανε τρεις εβδομάδες που δεν έχω πάρει πρέζα.

Γιακουμής: Ναι, μην τα σκατώσεις αυτή την φορά.

Χάρης: Ξέρεις, όμως, τον τρόπο;

Γιακουμής: Αχ... φτωχέ μου φίλε... είναι δύσκολο, το φαντάζομαι. Και πώς να μην είναι, όταν είσαι απλά ένας άνθρωπος που απαγορεύεται να

ζήσει. Αν αύριο ένας στο φαγητό σε προσβάλει, απαγορεύεται να τον σπάσεις στο ξύλο, αν σε πιάσουν οι καύλες, απαγορεύεται να γαμήσεις, το φαγητό είναι χάλια, το γυμναστήριο είναι ελλιπές... Είναι δύσκολο να μην γυρίσεις στην πρέζα. Αλλά αν με ακολουθήσεις, μαζί θα καθαρίσουμε τον κόσμο από τα πραγματικά σκατά.

Χάρης: Ναι... μπορεί...

Γιακουμής: ΠΩΩ ΜΑΛΑΚΕΣ! Ο Πατέρας μου τα είχε σκεφτεί όλα, μιλάμε... Τα δικαιώματά σου, Χάρη! Δεν τα ξέρεις καν! Πρέπει να έχεις δικηγόρο να σου τα λέει. Σκέψου να τα ήξερες όλα. Λοιπόν, αύριο θα πάμε στην βιβλιοθήκη και θα διαβάσουμε βιβλία Νομικής.

Βασίλης: Θα έχουν;

Γιακουμής: Θα παραγγείλουμε. Στ' αρχίδια μας. Και μετά γυμναστήριο.

Τέταρτος κρατούμενος: Ρε πουσταριά, προσπαθώ να κοιμηθώ, βουλώστε το!

Οι άλλοι τρεις τον κοιτάζαν ακίνητοι. Ο Βασίλης ρίχνει ένα βλέμμα αποφασιστικότητας στον Γιακουμή. Ο Γιακουμής γνέφει καταφατικά. Ο Βασίλης απλώνει το χέρι του για να πατήσει το καζανάκι, αλλά ο Γιακουμής πιάνει τον καρπό του και τον σταματά πριν το πατήσει.

Γιακουμής: Μη! Όχι ακόμα...

Ο Γιακουμής πλησιάζει προς τον τέταρτο κρατούμενο και εκείνος, μάλλον περιμένοντας την κίνησή του, πετάγεται από το κρεβάτι με ένα μαχαίρι και το απλώνει στον Γιακουμή.

Τέταρτος κρατούμενος: Μην κάνεις καμιά μαλακία, σκατιάρη!

Ο Χάρης, που βρίσκεται από κάτω του, αρπάζει το χέρι του κρατουμένου και το τραβάει προς τα κάτω. Ο Γιακουμής και ο Βασίλης τον πιάνουν και όλοι μαζί τον ρίχνουν κάτω και το κεφάλι του κρατουμένου χτυπά στο στεφάνι της λεκάνης. Έτσι, όπως είναι ζαλισμένος, του βουτάνε το κεφάλι μέσα στην λεκάνη. Γελάνε και οι τρεις δυνατά. Ο Γιακουμής βάζει τα χέρια στο πρόσωπο του Χάρη, πλησιάζει το πρόσωπό του κοντά στον δικό του και του λέει χαμογελαστός.

Γιακουμής: Είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω να γελάς από τότε που έκοψες την πρέζα!

ΣΚΗΝΗ 8^Η

Βρισκόμαστε σε ένα γραφείο. Ο Διευθυντής της φυλακής κάθεται γράφοντας με τον στυλό του κάτι άσχετο. Ένας δεσμοφύλακας μπαίνει μέσα, συνοδεύοντας τον Γιακουμή.

Δεσμοφύλακας: Σας τον έφερα, κύριε Διευθυντά! Θέλετε να μείνω;

Διευθυντής: Ναι, καλύτερα να μείνεις.

Ο Δεσμοφύλακας στάθηκε δίπλα από την

Διευθυντής: Λοιπόν, πώς θα πάει;

Γιακουμής: Σας τα έχω πει, κύριε Διευθυντά!

Διευθυντής: Πάλι τις ίδιες μαλακίες θα λέμε;

Γιακουμής: Είμαι ξεκάθαρος, οι άντρες μου θέλουνε...

Διευθυντής: (Διακόπτει) Επτά επιθέσεις σε συγκρατούμενους, τέσσερις σε δεσμοφύλακες και όλα αυτά μόνο αυτήν την εβδομάδα. Για να μην μιλήσω για την απόπειρα βιασμού της νοσοκόμας...

Γιακουμής: Οι άντρες μου θέλουνε να γαμήσουνε, κύριε Διευθυντά...

Διευθυντής: Ναι, αλλά πρόσεχε στο τέλος μην τους γαμήσω εγώ!

Γιακουμής: Είναι δικαίωμά μας...

Διευθυντής: ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

Γιακουμής: Έτσι επιτάσσει η πίστη μας, η πίστη μας στον Πατέρα μου.

Διευθυντής: Τς, πάρε εδώ έναν μαλάκα. Δεν ντρέπεσαι, εσύ που είσαι και μορφωμένος άνθρωπος, που σπούδαζες Νομική...

Γιακουμής: Και οι άντρες μου είναι τώρα μορφωμένοι... Διαβάζουμε βιβλία Νομικής κάθε μέρα.

Διευθυντής: Αν σας αφήσω να φέρετε γυναίκες για να γαμήσετε μέσα στην φυλακή μου, όλοι οι κρατούμενοι θα γίνουν Γιακουμιανοί, Γιακουμιανιστές ή όπως σκατά αυτοπροσδιορίζονται οι άντρες σου τώρα...

Γιακουμής: Και γιατί, ποιο είναι το πρόβλημα; Και εσείς μπορείτε να γίνετε, κύριε Διευθυντά! Έτσι μετά δεν θα χρειάζεται να κρύβετε από την γυναίκα σας το ειδύλλιό σας με την νοσοκόμα.

Διευθυντής: Βούλωσέ το! Σιγά μην αφήσω να γεμίσει η φυλακή μου με αγροίκους που θα επιτίθενται στους δεσμοφύλακες για ψύλλου πήδημα...

Γιακουμής: Τουλάχιστον δεν θα πουλάνε ή θα πίνουν πρέζα όλη μέρα... και καλά κάτω από την μύτη σας...

Ο Διευθυντής τον κοιτάζει, ακίνητος, χωρίς να ξέρει τι να πει.

Γιακουμής: Βλέπετε πόσο το χρειάζεστε και εσείς;

Διευθυντής: Έξω...

Γιακουμής: Πώς;

Διευθυντής: **ΈΞΩ ΜΠΙΑΣΤΑΡΔΕ, ΓΑΜΩ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΟΥ, ΓΑΜΩ!**

Γιακουμής: Τι...είπες;

Διευθυντής: **ΠΑΡ' ΤΟΝ ΑΠΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ!**

Ο Δεσμοφύλακας σηκώνει τον Γιακουμή και τον οδηγεί στην πόρτα. Ο Διευθυντής φωνάζει από πίσω.

Διευθυντής: **ΘΑ ΣΑΣ ΓΑΜΗΣΩ ΟΛΟΥΣ! ΘΑ ΣΑΣ ΓΑΜΗΣΩ ΤΟΣΟ ΣΚΛΗΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΕΡΠΑΤΑΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΑΤΑ ΘΑ ΣΑΣ ΦΕΥΓΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΤΩΜΑ! ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑ ΒΓΑΛΩ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΟΠΟΙΟΣ ΧΕΖΕΙ ΣΤΟ ΠΑΤΩΜΑ ΝΑ ΤΑ ΤΡΩΕΙ! ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΚΛΕΙΣΩ ΟΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΤΕ ΝΑ ΠΗΔΙΕΣΤΕ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ, ΜΟΥΝΟΣΚΥΛΑ!**

Ο Γιακουμής φεύγει χαμογελαστός από την πόρτα, μαζί με τον Δεσμοφύλακα.

Δεσμοφύλακας: Αφού την έχετε πουτσίσει, τι χαμογελάς;

Γιακουμής: Αύριο με επισκέπτεται η μητέρα μου, αφεντικό...

ΣΚΗΝΗ 9^Η

Βρισκόμαστε στο επισκεπτήριο. Η Μητέρα του Γιακουμή κάθεται μόνη της σε ένα τραπέζι. Γύρω της, άλλοι κρατούμενοι μιλούν με τους συγγενείς τους. Ανάμεσά τους είναι ο Χάρης και ο Βασίλης.

Ο Γιακουμής μπαίνει, σκάει ένα χαμόγελο και κάθεται απέναντί της.

Γιακουμής: Μάνα, τι όμορφη που είσαι;

Μητέρα: Ντύθηκα ωραία για τον γιο μου, όπως μου είπες.

Η Μητέρα κοιτάζει γύρω γύρω, προσπαθώντας με ένα αδύναμο χαμόγελο να κρύψει την θλίψη της.

Μητέρα: Τι κάνεις, αγοράκι μου;

Γιακουμής: Υπέροχα, μάνα, εσύ;

Μητέρα: Υπέροχα; Δεν το εννοείς αυτό, έτσι;

Γιακουμής: Φυσικά και το εννοώ, όλα βάσει του σχεδίου Του...

Μητέρα: Ποιανού, Γιακουμή;

Γιακουμής: Του Πατέρα, μάνα! Ποιανού άλλου;

Μητέρα: Ναι... κοίτα, αγόρι μου, ο Διευθυντής μου τηλεφώνησε εκθές το απόγευμα. Μου μίλησε για σένα και... τις ιδέες σου...

Γιακουμής: Και τι είπε;

Μητέρα: Γιακουμή, παράτα τα όλα αυτά! Γιατί συνεχίζεις ακόμα; Δεν βλέπεις πού σε οδήγησε όλο αυτό;

Γιακουμής: Βέβαια, στο ταξίδι προς την σωτηρία της Ανθρωπότητας.

Μητέρα: Άκου τι λες, ρε Γιακουμή!

Γιακουμής: Μα ναι, είμαι στην φυλακή. Ξεκίνησαν τα μαρτύρια που θα χρειαστεί να περάσω για να τους σώσω. Και ταυτόχρονα να βρω τους οπαδούς μου. Είμαστε ήδη κοντά στα είκοσι άτομα. Είκοσι άτομα που πιστεύουν στον Πατέρα!

Μητέρα: Μα γιατί να πιστεύουν στον πατέρα σου, Γιακουμή;

Γιακουμής: Γιατί τα είχε σκεφτεί όλα, Μάνα, ΟΛΑ!

Μητέρα: ΠΟΙΑ ΟΛΑ ΓΙΑΚΟΥΜΗ; (Ένας δεσμοφύλακας της κάνει παρατήρηση για την ησυχία). Ποια όλα Γιακουμή;

Γιακουμή: Οι συμβουλές του... Τα διδάγματά του! Όλοι οι άνθρωποι να διαβάζουμε Νομική για να ξέρουμε τα όριά μας ο καθένας. Να τρεφόμαστε σωστά, να γυμναζόμαστε για να είμαστε όμορφοι. Να πηδάμε όλη μέρα διαφορετικές γυναίκες ώστε να χαιρόμαστε την ζωή. Να τιμωρούμε όποιον μας συμπεριφέρεται άσχημα. ΤΙ ΛΕΩ ΛΑΘΟΣ, ΠΕΣ ΜΟΥ!

Μητέρα: Γιακουμή, ο πατέρας σου ποτέ δεν σκέφτηκε τέτοια πράγματα. Ήταν ένας χαρισματικός άνθρωπος που αγάπησα πολύ, αλλά ήταν ένας άξεστος.

Γιακουμή: Όχι, δεν είναι έτσι...

Μητέρα: Και σαν γυναίκα, τέτοιες ιδέες δεν μπορώ να τις...

Γιακουμή: ΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ; Να τις ανεχθείς; Εγώ μια χαρά σας άκουγα όταν κάνατε παρτούζες με την φοιτήτρια την γειτόνισσα.

Μητέρα: Γιακουμή... Ωχ, Θεέ μου... Αυτό δεν...

Γιακουμή: ΤΙ ΔΕΝ; (Γυρνάει στον δεσμοφύλακα που τον πλησιάζει απειλητικά) Έλα, εντάξει δεν θα κάνω τίποτα, ηρέμησε.

Μητέρα: Γιακουμή, είσαι άρρωστος! Χρειάζεσαι βοήθεια...

Γιακουμή: Ακριβώς! Χρειάζομαι βοήθεια! Έλα να σου πω γιατί σου ζήτησα να έρθεις. Έφερες τα φαγητά;

Μητέρα: Ναι βέβαια, όπως μου ζήτησες. (Ανεβάζει στο τραπέζι μια τσάντα με τριάτέσσερα τάπερ). Στην αρχή παραξενεύτηκα που μου ζήτησες να έρθω. Μου είχες πει να μην έρθω ποτέ.

Γιακουμή: Να σου πω την αλήθεια ούτε τώρα το θέλω. Αλλά, είναι ανάγκη.

Μητέρα: Τι ανάγκη;

Γιακουμή: (Της δείχνει τον Χάρη και τον Βασίλη) Τους βλέπεις αυτούς τους δυο;

Μητέρα: Ναι.

Γιακουμής: Λοιπόν, είπα στον φύλακα ότι θα φέρεις φαγητό για να φάμε εγώ και οι φίλοι μου. Θα έρθουν μόλις τους κάνω νόημα και θα καθίσουν δίπλα σου, από μια μεριά ο καθένας και θα κάνουμε ότι τρώμε.

Μητέρα: Θα... κάνετε ότι τρώτε;

Γιακουμής: Ναι, και εσύ, κάτω από το τραπέζι, θα τους βαρέσεις μια μαλακία.

Μητέρα: Τι;

Γιακουμής: Πρέπει να γαμήσουμε, μάνα. Εγώ δεν μπορώ, γιατί είσαι μητέρα μου. Οι άλλοι, όμως, μπορούν. Πρέπει να τους δείξω το φως, μάνα. Βοήθησέ με!

Μητέρα: ΌΧΙ, με τίποτα! Τι είναι αυτά που λες;

Ο Γιακουμής κάνει νόημα στους φίλους του. Εκείνοι χαιρετούν γρήγορα τους συγγενείς τους και στο τραπέζι τους, με την Μητέρα του Γιακουμή ανάμεσά τους.

Εκείνη προσπαθεί να μην βγάλει κραυγή πανικού.

Γιακουμής: Λοιπόν, ξεκίνα!

Μητέρα: Δεν το θέλεις πραγματικά, Γιακουμή!

Γιακουμής: Δεν έχει σημασία τι θέλω. Το μυστικό είναι να μην γίνεται αυτό που θέλω. Ξεκίνα...

Μητέρα: Γιακουμή μου, σε παρακαλώ...

Ο Γιακουμής βγάζει ένα μικρό μαχαίρι που είχε στο μανίκι του κρυμμένο.

Μητέρα: Αλλιώς τι; Θα με σκοτώσεις;

Γιακουμής: Ή αυτό ή θα αυτοκτονήσω μπροστά σου! Ή θα επιτεθώ στον δεσμοφύλακα, να δεις πώς σκοτώνει ο κανακάρης σου...

Μητέρα: Δεν ξέρω τι είναι χειρότερο...

Γιακουμής: Ακριβώς! Και δεν θέλεις να μάθεις... Γι' αυτό ξεκίνα...

Η Μητέρα βάζει τα χέρια της κάτω από το τραπέζι. Οι δυο οπαδοί του Γιακουμή παίρνουν από ένα κομμάτι σπανακόπιτα στο χέρι και βγάζουν

ήχους απόλαυσης, αλλά όχι από την γεύση της σπανακόπιτας από τα χεράκια της Μητέρας του

Γιακουμή: Τα χεράκια μόνο αρκούν... χεχε...

Δεν περνά πολλή ώρα και τελειώνουν.

Χάρης: Πωω, τι ωραία σπανακόπιτα!

Βασίλης: Γεια στα χέρια σας...

Η Μητέρα κλαίει και σκουπίζει μανιωδώς τα χέρια της...

Γιακουμή: Ωραία φύγε τώρα.

Η Μητέρα σηκώνεται τρέμοντας και γυρνάει να φύγει αμίλητη.

Γιακουμή: Α, και πού 'σαι; Θα σου στείλω ένα γράμμα σε λίγες μέρες. Θα το πάρεις και θα πας να προσευχηθείς στον τάφο του Πατέρα. Μόνο που αντί για προσευχή, θα διαβάζεις αυτό που θα σου στείλω.

Η Μητέρα κοντοστέκεται και φεύγει... Οι άλλοι σηκώνονται και πηγαίνουν προς την άλλη πόρτα, που οδηγεί στα κελιά.

Βασίλης: Ωραίο ήταν αυτό...

Χάρης: Ναι...

Γιακουμή: Χαίρομαι, παιδιά...

Βασίλης: Οι υπόλοιποι, όμως; Δεν νομίζω να ξαναέρθει η Μητέρα σου εδώ...

Γιακουμή: Μην αγχώνεσαι. Η ώρα ζυγώνει...

Χάρης: Για ποιο πράγμα;

Γιακουμή: Η ώρα να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να δώσουμε ένα μάθημα στον Διευθυντή να μην τα βάζει μαζί μας.

Χάρης: Δηλαδή;

Γιακουμή: Βασίλη, πες του...

Βασίλης: Εξέγερση, μπρο...

ΣΚΗΝΗ 10^H

Βρισκόμαστε στην αποθήκη της φυλακής. Μέσα βρίσκονται τρεις άνδρες. Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο Χάρης.

Μέρκος: Χαρούλη, τι γίνεται; Σε άφησε ο νέος σου μπαμπάς να με δεις; (Οι άλλοι γελάνε ψεύτικα)

Χάρης: Δεν ξέρει ότι ήρθα...

Μέρκος: Άτακτο αγόρι...

Χάρης: Έλα, Μέρκο, κόψε!

Μέρκος: Μπορώ να κόψω το ζαρωμένο πουτσάκι σου, αν αυτό εννοείς. Αν εννοείς κάτι άλλο, καλύτερα να μάθεις να μιλάς, πρώτα. Μίλα, τώρα...

Χάρης: Ξέρεις τι θέλω.

Μέρκος: Μωρέ, ξέρω. Αλλά θα κοστίσει... Και δεν εννοώ χρήματα.

Χάρης: Το ξέρω.

Μέρκος: Ξέρεις, λοιπόν, ότι θέλω να δω τον Γιακουμή νεκρό. Έτσι εσύ και όλα τα άλλα αρρωστάκια που πήγαν μαζί του να με ξαναλένε τον νέο τους μπαμπά.

Χάρης: Το ξέρω...

Ο Μέρκος κάνει ένα νόημα και οι άνδρες του κολλάνε τον Χάρη στον τοίχο.

Μέρκος: Αν δεν μπορείς να βοηθήσεις, καλύτερα να τελειώνουμε εδώ...

Χάρης: Όχι όχι, θα σε βοηθήσω, ήρθα να σου δώσω πληροφορίες.

Μέρκος: Μίλα...

Χάρης: Και τι θα μου δώσεις;

Μέρκος: Τέσσερα γραμμάρια...

Χάρης: Δεν μου κάνει...

Μέρκος: Δέκα!

Χάρης: Πενήντα!

Μέρκος: Δεκαπέντε!

Χάρης: Σαράντα!

Μέρκος: Τριάντα! Το κλείνουμε ή πεθαίνεις τώρα...

Χάρης: Τριάντα, εντάξει...

Μέρκος: Μίλα τώρα...

Χάρης: Ο Γιακουμής οργανώνει εξέγερση!

Μέρκος! Ουωωω χοχο! Εξέγερση;

Χάρης: Ναι, σχεδιάζει να πιάσει όμηρο τον Διευθυντή για να δεχτούν τα αιτήματά μας.

Μέρκος: Χαχαχα τον ηλίθιο... Στο γραφείο του Διευθυντή, στην βιβλιοθήκη, υπάρχει κρυφή πόρτα που συνδέει το γραφείο με ένα φυλάκιο είκοσι μέτρα έξω από το κτίριο, με άνδρες μέσα πάντα έτοιμους για το ενδεχόμενο εξέγερσης. Θα τον βγάλουν ζωντανό και θα μπουν από εκεί να πάρουν πίσω την φυλακή. Η εξέγερση θα κρατήσει το πολύ ένα δίωρο.

Χάρης: Ωραία, θα πω στους άλλους να πάνε στο γραφείο και θα οδηγήσω τον

Γιακουμή σε σένα. Έτσι δεν θα υπάρχει κάποιος να τον υπερασπιστεί.

Μέρκος: Χμμ... Μπράβο, μικρέ μου. Τα αξίζεις τα τριάντα σου...

Χάρης: Ωραία, η εξέγερση θα γίνει αύριο μετά το βραδινό...

Ο Χάρης γυρνάει να φύγει. Ο Μέρκος τον ελευθερώνει και πριν περάσει την πόρτα του λέει.

Μέρκος: Περίμενε... Κάτι ακόμα...

Χάρης: Λέγε!

Μέρκος: Γιατί τον προδίδεις;

Χάρης: Σταμάτησα την ηρωίνη. Προσπάθησα να μείνω καθαρός με το να πιστέψω σε αυτόν. Μετά είδα ότι ο άνθρωπος που πίστεψα έβαλε την μητέρα του να μου τον παίξει... Παράειναι πραγματικότητα για να το αντέξω. Καλύτερα ηρωίνη. Η απουσία της πραγματικότητας μου φαίνεται λογικότερη, πια...

Μέρκιος: Μάλιστα... Τρελός κόσμος, ε;

Ο Χάρης δεν απαντά και φεύγει...

ΣΚΗΝΗ 11^H

Ο Γιακουμής περπατά με τους δυο συγκρατούμενους του, Βασίλη και Χάρη. Ακούγεται φασαρία παντού.

Γιακουμής: Και πού τον έχετε;

Χάρης: Εδώ, στην πόρτα μπροστά μας!

Γιακουμής: Τον χτυπήσατε;

Χάρης: Εεεε, όχι ιδιαίτερα.

Γιακουμής: Κακώς! Αυτό το παλιάρχιδο μας πάει όλο κόντρα.

Φτάνουν σε μια πόρτα, ο Χάρης πιάνει το πόμολο και στρέφεται προς τους άλλους δυο.

Χάρης: Μετά από σας...

Ο Γιακουμής μπαίνει στο δωμάτιο και αντικρύζει τέσσερις κρατούμενους: τον Χρήστο Μέρκο και τρία τσιράκια του.

Γιακουμής: Τι συμβαίνει;

Μέρκος: ΠΙΑΣΤΕ ΤΟΝ!

Ο Μέρκος με ένα τσιράκι του πιάνουν τον Βασίλη, ενώ ο Χάρης με τα άλλα δυο τσιράκια ακινητοποιούν τον Γιακουμή.

Γιακουμής: Χάρη, εσύ; Γιατί;

Μέρκος: Τι γιατί, ρε τριμάλακα; Υπάρχει καλύτερος λόγος από την πρέζα;

Γιακουμής: Δεν είναι αλήθεια! ΧΑΡΗ!

Μέρκος: Κι όμως, είναι! Και τώρα που θα φύγεις από την μέση, όλοι μου οι παλιοί πελάτες θα επιστρέψουν.

Ο Μέρκος κατευθύνεται προς τον Γιακουμή με ένα μαχαίρι.

Μέρκος: Μην το παίρνεις προσωπικά... Μπορεί να είμαι στη στενή. Αλλά έχω ένα παιδί να σπουδάσω.

Ο Μέρκος βάζει το μαχαίρι στο λαιμό του Γιακουμή.

Μέρκος: Βασικά, ξέρεις τι; Είναι προσωπικό. Γδύστε τον.

Χάρης: Εεη, είπες ανώδυνα...

Μέρκος: Βούλωσε το, μαλακάκιο. Πάρε την πρέζα σου και φύγε!

Χάρης: Είπες, δεν θα τον βασανίσεις!

Μέρκος: Είπα ΠΑΡΕ ΤΑ 30 ΓΡΑΜΜΑΡΙΑ ΠΡΕΖΑΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥΛΟ!

Ο Χάρης βάζει τα κλάματα. Ύστερα παίρνει ένα σακουλάκι και φεύγει. Παράλληλα με τα γεγονότα που ακολουθούν θα τον βλέπουμε στο κελί του, όπου θα κάνει ένεση στον εαυτό του, θα ξαπλώνει και έπειτα θα βήχει ώσπου να πεθάνει από αναρρόφηση, πνιγμένος στους εμετούς του.

Ξαναγυρνώντας στο δωμάτιο, οι άντρες του Μέρκου ρίχνουν μερικές μπουνιές στον Γιακουμή και μετά τον ξεντύνουν.

Μέρκος: Πρώτος, θα σε γαμήσω εγώ, Γιακουμή, γιατί δεν θέλω να λερωθώ με τα χύσια που θα σου αφήσουν οι άλλοι. Αν δω σκατά πάνω στο πουτσοκέφαλό μου, θα σκουπιστώ στο στόμα σου.

Γιακουμής: Πάρε... προφυλάξεις... τουλάχιστον...

Μέρκος; Όχι, θα σε βρουν νεκρό με το σπέρμα μου μέσα στο κωλάντερό σου! Πρέπει να περάσουμε ένα μήνυμα εδώ πέρα...

Γιακουμής: Κάνε το, δεν φοβάμαι!

Το καβλί του Μέρκου μπαίνει με ορμή στον κώλο του Γιακουμή. Ο Γιακουμής ουρλιάζει δυνατά. Περνάει λίγη ώρα σκληρού γαμησιού. Ο Μέρκος κάνει νόημα σε έναν από τους μπράβους του. Ο μπράβος, που τόση ώρα κρατά ακίνητο τον Γιακουμή, γυρνά το σώμα του σε κατάλληλη στάση, ώστε να χώσει το πέος του στο στόμα του Γιακουμή.

Μέρκος: Τώρα, θα σε σουβλήσουμε!

Μετά από λίγο, ο μπράβος χύνει στο στόμα του Γιακουμή. Καθώς απελευθερώνεται από την ψωλή του, ο Γιακουμής φωνάζει.

Γιακουμής: ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ! Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΜΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ! ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ ΤΙ

ΘΑ ΜΟΥ ΚΑΝΕΤΕ, Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!

Μέρκος: Φαίνεται να μην έχεις πρόβλημα, ε αδερφάρα;

Γιακουμής: Αν θες να κάνεις τον κόσμο καλύτερο, πρέπει να μην είσαι αυτός που είσαι!

Ο δεύτερος μπράβος που τον κρατά ακίνητο κάνει το ίδιο με τον πρώτο, χώνοντας στο πρόσωπο του Γιακουμή!

Ο τρίτος που κρατά τον Βασίλη κάνει αλλαγή με τον δεύτερο και γαμάει και αυτός το στόμα του Γιακουμή. Μετά την βγάζει και πιάνει το πρόσωπο του Γιακουμή, κρατώντας το ένα του βλέφαρο (του Γιακουμή) ανοιχτό με χώνει μέσα στο μάτι του.

Ο Γιακουμής έχει τώρα σχεδόν τυφλωθεί.

Τέλος, χώνει και ο Μέρκος. Στρέφεται προς τον Βασίλη.

Μέρκος: Θέλεις και εσύ μεζέ, μικρέ μου;

Βασίλης: **ΘΑ ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΩ! ΘΑ ΣΟΥ ΓΑΜΗΣΩ ΤΟΝ ΚΩΛΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑ ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΩ!**

Μέρκος: Καλά, αν δεν πηδήξεις και εσύ τον δάσκαλό σου, εγώ θα σε γαμήσω από τον κώλο και μετά θα σε σκοτώσω! Θέλεις να γίνει έτσι;

Βασίλης: Εεεε...

Μέρκος: Χαχαχα, είδες, Γιακουμή; Όλοι χεσμένο σε έχουν! Μικρέ, έλα να γαμήσεις τον Μεσσία σου!

Βασίλης: Εεεε... όχι... Δάσκαλε;

Γιακουμής: Δεν πειράζει, Βασίλη. Με γαμήσανε οι εχθροί μου και δεν θα με γαμήσουν οι φίλοι μου;

Βασίλης: Μα, Δάσκαλε...

Γιακουμής: Δεν πειράζει, είναι εντάξει Βασίλη. Εξάλλου, έχεις καιρό να γαμήσεις και εμείς δεν πρέπει να μένουμε για πολύ χωρίς να γαμάμε.

Ο Βασίλης πλησιάζει, γυρνά τον Γιακουμή (που τόση ώρα ήταν μπρούμυτα) ανάσκελα και χώνει τον πούτσο του στον κώλο του. Οι υπόλοιποι αρχίζουν να κατουράνε πάνω στον Γιακουμή. Ο Μέρκος τον χέζει στο στόμα, ενώ ο μπράβος (ο πιο διεστραμμένος που πριν τον έχυσε στα μάτια) ανοίγει με την οδοντόβουρτσαμαχαίρι μια τομή στο στομάχι

του Γιακουμή, ακουμπά το μαχαίρι κάτω, και χέζει μέσα στην τομή κοιτώντας τον Βασίλη και ουρλιάζοντας από τα γέλια.

Ο Γιακουμής είναι ετοιμοθάνατος. Ο Βασίλης πλησιάζει στην κορύφωση. Από έλεος για τον Δάσκαλό του, πιάνει το μαχαίρι του μπράβου και το καρφώνει στην καρδιά του Γιακουμή. Την ίδια στιγμή ο Μέρκος τον μαχαιρώνει με μια άλλη οδοντόβουρτσα-μαχαίρι στο μέτωπο. Δεν ξέρουν ποιος από τους 2 τον αποτελείωσε πρώτος. Ο Βασίλης χύνει.

ΣΚΗΝΗ 12^Η

Βρισκόμαστε σε μια κουζίνα. Ένα νεαρό αγόρι κάθεται στην καρέκλα της μιας πλευράς του τραπεζιού και απέναντί του βρίσκεται η μητέρα του. Έχει το χέρι της στο στόμα, σαν να είναι ταραγμένη. Στον χώρο επίσης περιφέρονται δυο-τρία ρομπότ, καφέ στο χρώμα, τα οποία κάνουν τις δουλειές του σπιτιού.

Μητέρα: Πώς θα το πούμε στον πατέρα σου;

Αγόρι: Δεν ξέρω...

Μητέρα: Μόνο με έναν τρόπο θα το δεχτεί! Πρέπει να βρούμε σκατά!

Αγόρι: Ε MAMA, μην σκεφτείς να...

Μητέρα: Τι πράγμα;

Αγόρι: Ρε παιδί μου, εννοώ... Μην είσαι εσύ ή ο μπαμπάς... Ε, δε λέει...

Η μητέρα κοιτάζει με τα μάτια λοξά προς τα πάνω και κάνει ένα ενοχλημένο duckface.

Μητέρα: Ε δεν θα σε έβαζα να μυρίσεις τα δικά μου σκατά! Δεν είμαι σαν τη γιαγιά τη Ληκυόνα στο χωριό πίσω στη Γη, που πάντα έχεζε αυτή για να κάνουμε την προσευχή! Θα πάμε να πάρουμε σκατά από την εκκλησία.

Αγόρι: Εντάξει, πάλι καλά...

Μητέρα: Τι πάλι καλά; Δεν θα βάλεις μυαλό ποτέ, AMAN!

Αγόρι: Ε δεν φηνόμουν να διαβάσω, χέσε με τώρα!

Μητέρα: Θα χέσω όλη την κουζίνα και θα σε βάλω να τα καθαρίσεις μετά,

Μουλούκη, τ' ακούς;

Μουλούκης: Δεν σε πιστεύω, μαμά, πριν είπες ότι δεν θα το έκανες ποτέ αυτό.

Μητέρα: Α, ναι; Και χθες έλεγα, όμως, ότι έχουμε καιρό να κάνουμε ευχέλαιο. Θα φάω ευχετικά χάπια και θα γεμίσω σκατορουκέτες τα πάντα! Έπρεπε να το είχαμε κάνει, ήδη, μπας και περνούσες.

Μουλούκης: Μα ΔΕΝ ΗΘΕΛΑ να περάσω...

Μητέρα: **ΆΣΧΕΤΟ!** Πρώτα θα γίνεις Νομικός και μετά όλα τα άλλα.

Ανοίγει η πόρτα του σπιτιού και μπαίνει ένας άντρας γρήγορα με φόρα και ένα χαμόγελο. Είναι ο πατέρας.

Πατέρας: «Πρώτα θα γίνεις Νομικός» άκουσα! ΠΕΡΑΣΕΣ;

Μουλούκης: Όχι, δεν πέρασα...

Πατέρας: **ΤΙ ΕΙΠΕΣ; Ω ΓΙΑΚΟΥΜΗ, ΧΕΣΕ ΜΑΣ!**

Μουλούκης: Δεν γούσταρα...

Πατέρας: **Ω Γιακουμή, χέσε μας, Γιακουμή, Γιακουμή, Γιακουμή...** Χέσε μας να βρωμίσουμε από το καλό σου! Χέσε μας...

Μουλούκης: Πω, άκου τον εδώ...

Πατέρας: **Ο Γιακουμής σε ακούει το καταλαβαίνεις; Ό,τι κάνουμε του έρχεται στα αυτιά σαν ήχος από κλανιά...**

Μουλούκης: Εγώ δεν πιστεύω στο Γιακουμή!

Πατέρας: **ΤΙΠΙΠΙΠΙΠΙΠΙΠΙΠΙΠΙ;**

Μουλούκης: Έλα τώρα, το ξέρεις ήδη αυτό.

Πατέρας: **Λοιπόν, ΘΑ ΠΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΡΑ! ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ! ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΕΙΣ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΓΧΩΡΕΣΕΙ!**

Μουλούκης: Όχι, ανεξιθρησκεία έχουμε, δεν δέχομαι να το κάνω!

Πατέρας: Άρχισες, πάλι, τις μαλακίες. Αυτά που σας μαθαίνουν εκεί με τα κωλοανάρχια που έμπλεξες. Που σας βάζουν να βοηθάτε Γήινους να βρουν σπίτι.

Μουλούκης: Άνθρωποι είναι και αυτοί!

Πατέρας: **ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ!**

Μουλούκης: **ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ!**

Πατέρας: **ΚΟΥΗΝΤΑΝΑ;;; ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ! ΤΩΡΑ!**

Κουηντάνα: Τι μου φωνάζεις εμένα τώρα ρε Ρώμελο;

**Ρώμελο: ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΕΜΕΝΑ Ο ΓΙΟΣ ΜΟΥ ΕΝΑΣ
ΑΠΕΡΑΣΤΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ.**

Κουηντάννα: Πάμε στην εκκλησία, Μουλούκη;

Μουλούκης: Όχι, δεν πάω.

Ρώμελο: Θα σε αναγκάσω!

Μουλούκης: Εάν το κάνεις, θα ξαναπεράσω τη φάση που ήμουν γυναίκα και θα πηγαίνω να με γαμάνε άλλοι για ευχέλαια! Έτσι για χαρτζιλίκι...

Ο Ρώμελο σηκώνεται και ρίχνει μια σφαλιάρα στον Μουλούκη με την Κουιντάννα δίπλα να αφήνει ένα κοφτό ουρλιαχτό.

Ρώμελο: Εμένα ο πατέρας μου με έχεσε στο στόμα όταν δεν πέρασα Νομική. Γι' αυτό μην μπερδεύεσαι, είμαι πολύ χαλαρός μαζί σου!

Μουλούκης: Καλά όντως το έκανες αυτό τώρα;

Ρώμελο: Φ Υ Γ Ε Α Π Ο Μ Π Ρ Ο Σ Τ Α Μ Ο Υ!

Ο Μουλούκης παίρνει τα παπούτσια του και τα φορέσει.

Ρώμελο: Κι εγώ θα κάτσω τώρα εδώ και θα γαμήσω την υπηρέτρια, μπας και λυπηθεί ο Γιακουμής την ψυχή σου.

Ο Ρώμελο πατάει ένα κουμπί στο ρολόι του και εμφανίζεται μια κοπέλα ντυμένη καμαριέρα. Τα ρομπότ τρέχουν γύρω της αναστατωμένα, μα αυτή βγάζει μια συσκευή από την τσέπη και αυτά σταματούν ακίνητα.

Κουηντάννα: Στην εκκλησία θα έχει σκατά;

Ρώμελο: Πού ξέρω, κάποιος θα περνάει από εκεί, ζητήστε του να ρίξει κάνα χέσιμο.

Κουηντάννα: Καλά, καλά...

Η Κουηντάννα παίρνει τον γιο της και βγαίνουν από το δωμάτιο. **Η υπηρέτρια** ξεντώνεται και κάθεται στα πόδια του Ρώμελο. Της βάζει χέρι ανάμεσα στα πόδια.

Ρώμελο: Ο γιος μου αμάρτησε. Δεν πέρασε Νομική. Γι' αυτό τον λόγο, σήμερα, πρέπει να σου σκίσω τον κώλο.

Υπηρέτρια: Αααααχ.

Ρώμελο: Ναι, πρέπει.

Η υπηρέτρια κάθεται στα τέσσερα και ο Ρώμελο μπαίνει πρωκτικά μέσα της. Ολοένα και αυξάνει ταχύτητα.

Ρώμελο: Φώναξέ το, μωρή Γήινη καριόλα, είμαι ο Γιακουμής!

ΦΩΝΑΞΕ! ΕΙΜΑΙ Ο

ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ!

Υπηρέτρια: Είστε ο Γιακουμής, κύριε Ρώμελο!

Ρώμελο: Πιο δυνατά ρε ψώλα!

Υπηρέτρια: ΕΙΣΤΕ Ο ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ, ΚΥΡΙΕ ΡΩΜΕΛΟ!

Ο Ρώμελο χύνει μέσα της! Ύστερα την κατουρά στο πρόσωπο. Εκείνη υπομένει, κάνοντας ότι το ευχαριστιέται. Ο Ρώμελο σκουπίζεται και ντύνεται.

Ρώμελο: Εάν δεν περάσει του χρόνου, να είσαι σίγουρη ότι θα φυσάς τη μύτη σου και αντί για μύξες, θα βγαίνουν χύσια όλο τον Χειμώνα. Έτσι πρέπει! Το έλεγε ο Γιακουμής! Και ξέρεις γιατί είναι καλύτερος από τον δικό σας θεό; Είναι αυτός που σου λέει «Γάμα για να γίνουν καλύτερα τα παιδιά σου». Υπάρχει τίποτα πιο γαμάτο από αυτό;

Ο Μουλούκης με την Κουηντάνα μπαίνουν σε έναν χώρο. Η Κουηντάνα πάει σε έναν ιερέα που βρίσκεται εκεί.

Κουηντάνα: Με συγχωρείτε, πάτερ, μπορείτε να μου χέσετε ένα σκατό;

Ιερέας: Δεν μου έρχεται αυτή τη στιγμή. Αλλά έχουμε πολλά μέσα. Εάν δεν σας πειράζει, αφήστε και 2 κέρματα. Οι άνθρωποι που τα έχεσαν είναι πολύ φτωχοί.

Κουηντάνα: Καλά, πάω... Εσύ, γονάτισε!

Ο Μουλούκης πέφτει στα γόνατα μπροστά από έναν σταυρό. Η μητέρα επιστρέφει με ένα κύπελο στα χέρια της.

Ιερέας: Πρέπει να το ευλογήσω πρώτα. Γιακουμή, ο εν τοις ουρανοίς! Μυρυσέτω η κουράδα σου, ελθέτω η μπουνιά σου, εισελθέτω η πουτσάρα σου...

Μουλούκης: Όχι, εγώ φεύγω!

Ιερέας: Ως εν τω διαστήματι και επί του Άρεως...

Κουηντάνα: Δεν πας πουθενά! Αρκετά έκανες!

Μουλούκης: Ρε μαμά...

Ιερέας: ...Το σκατό ημών το επιούσιον...

Κουηντάνα: Δεν ακούω κουβέντα!

Ο Μουλούκης γονατίζει και μυρίζει το κύπελο, με μια έκφραση αποστροφής και απίστευτης βαρεμάρας, καθώς η μητέρα του η Κουηντάνα του πιάνει το κεφάλι και το βάζει κοντά στο κύπελο για να μυρίζει. Ο ιερέας τελειώνει την προσευχή.

Ιερέας: Δώσε ημίν σήμερον

Και τίναξον ημίν τα ψωλοχύματα εσού

Ως και ημείς χέζομεν το στόμα του εχθρού

Και εισενέγκης ημάς εις πολύν οργασμόν

Και ρύσαι ημάς από του καθαρού

Και ρύσαι ημάς από του εμαυτού

Και σπείρε με την ψωλάρα σου σε μας

Τα διδάγματά σου για να ζούμε

Και ποτέ να μην χρειαστεί να σκεφτούμε

Ποτέ να μην χρειαστεί να επιθυμούμε

Βγάλε μας από τον κόπο να αναρωτηθούμε

Και τον πατέρα Σου Πατέρα μας να θεωρούμε

Και τα σκατά του τρελά να αγαπούμε

Έτσι, λοιπόν, όπως έζησες για πάντα και εμείς να ζούμε

Και όπως πόνεσες για πάντα και εμείς να πονούμε